

καὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ μετεπλάσθη οὕτως ὥστε κατὰ τὴν γλῶσσαν μόνον διαφέρουσα τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἠπείρου κατὰ τὰ λοιπὰ οὐδὲν ἄλλως διεκρίνεται αὐτῶν μετ' ὧν ἐπὶ αἰῶνας συνέζησε, συνεχάθη, ἀλλὰ περισσότερον συνεθρήγησε τὴν ἀπώλειαν τῆς ἐλευθερίας πρὸς ἐπανάκτησιν τῆς ὁποίας ἡρωϊκῶς συνηγωνίσθη.

Ζάλογγον.

Αἱ κυριώτεραι κορυφαί, ἐφ' ὧν ἐγκατεστάθησαν οἱ μέχρις αὐτῶν ἀναρριχηθέντες ὀλίγοι φυγάδες τῆς τουρκικῆς τυραννίδος, οἱ μετέπειτα ἦρωες οἱ τρομοκρατήσαντες τοὺς πρὸ μικροῦ κυρίους αὐτῶν, εἶναι γνωσταὶ ὑπὸ τὰ ἄλβανικὰ ὀνόματα *Ἀβαρίκο*¹, *Κιάφα* (λαιμός, ζυγός, κλεισώρεια), *Σαμονίβα* (κρανιὰ ἴσως) καὶ *Σούλι*. αἱ δὲ συνεχεῖς ταύταις κορυφαὶ εἶναι

¹ Τὸ ὄνομα *Ἀβαρίκο* ἢ ὀρθότερον *Ἀβαρίκου* ἐτυμολογικῶς δέον ν' ἀναχθῆ εἰς τὴν αὐτὴν ρίζαν εἰς ἣν καὶ τὸ *Ἀβαρίτσα*· περὶ τούτου ὁμως λεπτομερέστερον ἐς ἄλλοτε.